

РЕШЕНИЕ № 75

гр.Перник, 07 юли 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на девети юни две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 77 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение по н.а.х.д. № 1337/2009 г., от 2010 г., без номер и дата на постановяване, Дупнишкият районен съд-5ти състав е отменил Наказателно постановление № 1/05.02.2009 г., издадено от Началника на районна служба „ПБС“-гр.Рила, с което на К.М.К. ***, в качеството му на технически ръководител на район гр.Кочериново при „Кюстендилска вода“ ЕООД-гр.Кюстендил, ЕГН: **** са наложени административни наказания както следва: за нарушение на чл.279 ЗМВР- „глоба“ в размер на 300 лв и за нарушение на чл.273 ЗМВР - „глоба“ в размер на 300 лв.

Недоволен от така постановеното решение Началникът на Районна служба „ПБС“- гр.Рила е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд, като незаконосъобразно.Поддържа, че решението на Дупнишкия районен съд е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и фактически е без мотиви, както и че не е даден отговор на довода му за компетентност на началника на РСПБС-гр.Рила.

Ответната страна чрез процесуалния си представител адв. М.Г. оспорва жалбата и моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на районния съд - гр.Дупница е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 1/05.02.2010 г., издадено от Началника на районна служба „ПБС“-гр.Рила.

Констатациите, установени с Акт за установяване на административно нарушение № 1/20.01.2009 г. не се подкрепят от събраните по делото доказателства.От показанията на свидетеля Стоян Ичев се установява,че през ноември в с.Бараково е бил извършван ремонт, което е довело до затрупването на противопожарен кран.Този факт се потвърждава и от писмо изх.№ 10 от 30.04.2009 г. на кмета на с.Бараково,от което е видно,че от м.ноември 2008 г. в селото се извършва изграждане на канализация от фирма „Инфрастрой“-гр.Перник, което към момента на проверката не е завършило, а работниците по това време са били в коледна и новогодишна отпускат.Съгласно чл.20,ал.3 от Наредба № 1-209 от 22 ноември 2004 г. на правилата и нормите за пожарна и аварийна безопасност на обектите в експлоатация,издадена от МВР и МРРБ, в сила от 07.12.2004 г. Община Кочериново е била длъжна да уведоми съответната РСПАБ за ремонта.който пречатства минаването на противопожарните автомобили и е затрупал противопожарния кран.Не се установи по делото и „Кюстендилска вода" ЕООД да е била известявана за този ремонт.Горната фактическа обстановка се потвърждава и от показанията на свидетеля по акта Димитър Николов.Изложеното до тук доказва, че отговорността за затрупването на крана не следва да се носи от ответника по касационната жалба, тъй като друга институция не е изпълнила законовите си задължения.

По отношение на второто констатирано нарушение - свидетелите Г.Брестовички и Ст.Ичев - служители в „Кюстендилска вода"ЕООД - по категоричен начин установяват, че действително въпросните хидранти са били зазимени, като подробно описват реда и начина на извършване на зазимяването.Техните показания са ясни и непротиворечиви, съвпадат с издадения протокол от 19.12.2008 г. за извършеното зазимяване на пет броя хидранти в с.Кочериново и съдът следва да ги кредитира.Тези доказателства опровергават констатациите в АУАН.

От друга страна наказателно постановление № 1 от 05.02.2009 г. е издадено от Началника на районна служба „ПБС“-гр.Рила.Основанието за неговото издаване е чл.18,ал.2 от Наредба № 13-489/28.03.2007 г. на МВР за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол.Същата наредба е издадена на основание чл.93,ал2 от ЗМВР.Този законов текст е отменен с изменението на Закона за МВР /ДВ бр.69/05.08.2008 година/.Със същото изменение е променена и структурата на министерството-Национална служба "Пожарна безопасност и защита на населението" е закрыта и е създадена Главна дирекция "Пожарна безопасност и

спасяване". Следва да се приеме, че цитираната наредба е отпаднала заедно с отменянето на основанието за нейното издаване - чл.93 ЗМВР. Основание за това дава разпоредбата на чл.13 ал.1 от Закона за нормативните актове. От друга страна съгласно чл.281,ал.2 от ЗМВР наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица. По делото не бяха представени доказателства, установяващи надлежното оправомощаване на началника на районната служба „ПБС“ от Министъра на вътрешните работи да издава наказателни постановления. Представената Заповед № 1з 1123/18.07.2006 г. на Министъра на вътрешните работи очертава само длъжностните лица, които имат право да съставят актове за установяване на административни нарушения и издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки. В нея не са определени и оправомощени от Министъра на вътрешните работи лицата, които могат да издават наказателни постановления.

Неоснователно е оплакването на касатора, че решението е без мотиви. Въззивният съд е изложил подробни мотиви защо е отменил наказателното постановление. В тези мотиви е даден отговор и на довода на касатора относно неговата материална компетентност.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на районния съд, то обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на Районен съд-Дупница ,5-ти състав от 2010г. без номер и дата, постановено по н.а.х.д. № 1337 по описа на съда за 2009 год. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/